

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-440/23
07.09.2023. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Радомана Спарића, председника већа, Злате Несторовић и Милене Петровић, чланова већа, са записничарем Весном Митервском, у кривичном поступку против окривљеног АА из ... и др, због кривичног дела тешка крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези са чланом 30 и 33 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Чачку и браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Марка Марковића из ..., изјављеним против пресуде Основног суда у Чачку К-292/22 од 13.03.2023. године, у седници већа одржаној у присуству браниоца окривљеног, адвоката Марка Марковића из ..., а у одсуству уредно обавештених окривљених АА и ББ и Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, дана 07.09.2023. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Марка Марковића из ... и Основног јавног тужиоца у Чачку, а пресуда Основног суда у Чачку К-292/22 од 13.03.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К-292/22 од 13.03.2023. године, окривљени АА и ББ, оглашени су кривим због кривичног дела тешка крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези са чланом 30 и 33 Кривичног законика (КЗ), за које је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а окривљени ББ на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца.

Истом пресудом окривљени су обавезани да плате суду паушал у износу од по 5.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведне пресуде жалбе су изјавили:

-Основни јавни тужилац у Чачку, због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, првостепену пресуду преианчи у делу одлуке о казни, на тај начин што ће окривљене АА и ББ, за извршено кривично дело тешка крађа

у покушају у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези са чланом 30 и 33 КЗ, осудити на предложене казне затвора, и

-бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Марко Марковић из ..., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотуно утврђеног чињенично стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, првостепену пресуду укине и предмет врати на поновно одлучивање или да је преиначи и окривљене АА и ББ, ослободи од оптужбе. Захтевао је да заједно са окривљенима буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, је поднеском КТЖ-478/23 од 25.07.2023. године, предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, првостепену пресуду преиначи у делу одлуке о казни и окривљене АА и ББ за предметно кривично дело осуди на казне затвора у дужем трајању, а да жалбу браниоца окривљених одбије као неосновану.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа у складу са одредбом члана 511 став 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП), на којој је размотрио списе предмета и првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, нашао:

Жалбе су неосноване.

Бранилац окривљених АА и ББ, првостепену пресуду побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП у вези са чланом 438 став 2 тачка 2 ЗКП, наводећи да је изрека пресуде неразумљива и противречна самој себи и образложењу пресуде, да у образложењу пресуде у погледу одлучних чињеница нису дати јасни и прецизни разлози, па наводи да првостепени суд није описао радње сваког окривљеног понаособ, односно на који начин је свако од њих учествовао у кривичном делу у својству саизвршиоца, већ је описао њихове радње употребљавајући множину изразима „дошли...извршили насилно отварање“.

Апелациони суд изнете жалбене наводе оцењује неоснованим, имајући у виду да су изреком првостепене пресуде описана сва објективна и субјективна обележја кривичног дела за које су окривљени оглашени кривим, у складу са одредбом члана 424. став 1. тачка 1. ЗКП. Наиме, изреком првостепене пресуде је поред осталог утврђено да су окривљени АА и ББ по претходном договору обијањем затвореног простора туђу покретну ствар покушали да одузму од другог у намери да њеним присвајањем себи прибаве противправну имовинску корист, на тај начин што су дошли возилом марке „BMW“ у близину неограђеног плаца кји се налази поред државног пута, непосредно уз ресторан „Дан и ноћ“ и возило паркирали на удаљености од око 100 метара од наведеног плаца према ..., при чему су у пртлажнику возила имали шест канистера за гориво, након чега су дошли до багера марке „Liebherr“ у власништву оштећеног ВВ из ..., који је био паркиран на наведеном плацу, извршили насилно отварање поклопца резервоара који је био закључан и то употребом подесног алата и физичке снаге, а све ради истакања горива

из истог резервоара, након чега су у даљем предузимању радњи прекинути од стране оштећеног ВВ и његовог сина ГГ, а потом је описано где су затечени окривљени.

Имајући у виду да се радња кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у конкретном случају састоји у покушају одузимања туђе покретне ствари-горива, обијањем поклопца резервоара на багеру, у намери прибављања противправне имовинске користи, да је изреком пресуде наведено да је кривично дело започето али није довршено јер су окривљени били прекнути од стране оштећеног и његовог сина (члан 30. КЗ), тиме су описана сва објективна и субјективна обележја кривичног дела, па су неосновани жалбени наводи браниоца окривљених којима се указује да је изрека пресуде неразумљива зато што радње окривљених нису описане појединачно.

Бранилац окривљених жалбом указује да је пресуда заснована на доказу на коме се не може засновати, па је зато захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, имајући у виду да је претресање возила „BMW“ од стране полицијских службеника Полицијске управе ..., извршено противно одредби члана 157 став 1 ЗКП, у временском периоду након 22,00 часа, будући да окривљенима није уручена наредба о претресању и да је претресање вршено без сведока и без поучавања окривљених на њихово право да претресу присуствује бранилац.

Одредбом члана 286 став 1 ЗКП, је прописано да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију или обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка, а ставом 2 истог члана је између осталог прописано да у циљу испуњења дужности из става 1 овог члана, полиција може да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага и о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузима појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, као и о предметима пронађеним или одузетим саставиће записник.

Из криминалистичко техничке документације, односно извештаја о форензичком прегледу лица места, произилази да су службеници Полицијске управе ... извршили фотографисање грађевинске машине марке „Liebherr“ оштећеног ВВ, као и фотографисање ПМВ марке „BMW“, регистарске ознаке ... у коме су пронађени пластични канистери и новчаник са документима, тако да из наведеног произилази да није реч о претресању у смислу члана 157 став 1 ЗКП, већ да је полиција критичном приликом поступила у складу са својим овлашћењима из члана 286 став 1 ЗКП и у том смислу обавила преглед возила у складу са ставом 2 наведене одредбе о чему је обавестила недлежног јавног тужиоца.

Из наведених разлога, докази који су прибављени на овај начин, и доведени у везу са осталим доказима (пре свега одбранама окривљених који су потврдили да су се наведеним путничким моторним возилом довели до лица места) сачињени су у складу са одредбама ЗКП, због чега су супротни жалбени наводи браниоца окривљених оцењени као неосновани.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљених жалбом указује да је у изреци пресуде наведено да је кривично дело покушано у 20,51 час, што је у супротности са осталим изведеним доказима, пре свега одбранама окривљених, исказима оштећеног и сведока, као и целокупном писаном документацијом сачињеном од стране Полицијске управе у ..., из чега произилази да се критични догађај одиграо око 22,00 часа.

Изнети жалбени наводи су неосновани, имајући у виду да је оштећени ВВ навео да је на поклопцу резервоара грађевинске машине имао уграђен сензор који региструје његово отварање, да је сензор повезан са мобилним телефоном и да је дана 14.06.2022. године 20,51 сати, на мобилни телефон његовог сина стигло обавештење да је поклопац на резервоару багера „Liebherr“ отворен, што је потврдио и сведок ГГ, па је зато правилно утврђено време покушаја извршења кривичног дела, онако како је то наведено у изреци пресуде. Како из исказа оштећеног ВВ и његовог сина, сведока ГГ, произилази да је од тренутка пријема обавештења путем телефона да је дошло до отварања резервоара на багеру, па до тренутка доласка полиције протекло неко време (у коме је сведок ГГ сустигао и ухватио окривљеног АА, одвео га у оближњи ресторан у коме су гости ресторана физички напали) неосновано се жалбом браниоца окривљених оспорава време извршења кривичног дела.

Како је првостепени суд на основу исказа оштећеног ВВ и сведока ГГ, сведока полицијских службеника ДД и ЂЂ, као и криминалистичко-техничке документације несумњиво утврдио да су окривљени обијањем поклопца резервоара на багеру покушали да одузму гориво, неосновани су жалбени наводи браниоца окривљених којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и указује да на лицу места нису пронађени отисци папиларних линија окривљених, нити предмети који би указивали на намеру да се изврши крађа нафте, као што су црево за претакање или подесни алат.

Првостепени суд је правном оценом радњи окривљених АА и ББ као кривично дело тешка крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 30. и чланом 33. КЗ, правилно применио кривични закон, па овај суд оцењује неоснованим жалбене наводе браниоца окривљених којима се првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона.

Испитујући првостепену пресуду поводом жалби у делу одлуке о изреченим казнама, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно утврдио и оценио околности које у смислу члана 54 став 1 КЗ, утичу на одмеравање казне, правилно ценећи на страни окривљеног АА, као олакшавајуће околности његове личне и породичне прилике наведене у образложењу пресуде, а од отежавајућих околности његову ранију осуђиваност, те га је правилно осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године имајући у виду степен кривице и запрећену казну за предметно кривично дело, као и чињеницу да је дело остало у покушају.

Првостепени суд је правилно на страни окривљеног ББ као нарочито олакшавајуће околности оценио његове личне прилике, године живота, као и његову ранију

неосуђиваност, те је имајући у виду да је кривично дело остало у покушају као и степен кривице окривљеног, правилно применио одредбе о ублажавању и овог окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца.

Овако одмереним казнама се и по оцени овог суда може остварити сврха кажњавања прописана чланом 42 КЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција, прописане чланом 4 став 2 КЗ. Стога се неосновано жалбом јавног тужиоца указује да околности које је првостепени суд ценио немају значај олакшавајућих (у односу на окривљеног АА), односно нарочито олакшавајућих околности у односу на окривљеног ББ, као и предлог за изрицања казни затвора у дужем трајању.

Са изнетих разлога, на основу члана 457 ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Весна Митревска,с.р.

Председник већа – судија
Радоман Спарих,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић